

ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18

PROBLEMS AND GUIDED FOR DEVELOPMENT ACADEMIC AFFAIRS OF BANCHANGKARNCHANAKULWITTAYA
SCHOOL UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 18

เยาวภา ลันขุนทด¹ ผศ.ดร.ภารดี อนันต์นาวิ² และ ดร.ภคณัฐ สมพงษ์ธรรม²

Yaowapa Lankhantod¹ Asst.Prof.Dr.Paradee Anannaweem² and Dr.Pakkanat Sompongtham²

¹สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี 20131

²ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี 20131

¹Program in Educational Administration, Faculty of Education, Burapha University, Chonburi 20131, Thailand

²Department of Educational Administration, Faculty of Education, Burapha University, Chonburi 20131, Thailand

*Corresponding author: yaowapaenglishteacher@gmail.com

วันที่รับบทความ 11 ตุลาคม 2560 วันที่แก้ไขบทความ 25 ตุลาคม 2560 วันที่ตอบรับ 30 ตุลาคม 2560 วันที่เผยแพร่ 30 เมษายน 2560

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 92 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 41 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง .21 - .94 และค่าความเชื่อมั่น .96 สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การทดสอบค่าที (t -test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และทดสอบรายคู่โดยใช้วิธี Least Significant Difference (LSD)

ผลการวิจัยพบว่า 1. ปัญหาการบริหารงานวิชาการ โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง 2. การเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการ จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3. การวิจัยครั้งนี้ได้นำเสนอแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการทั้ง 6 ด้านไว้ด้วย

คำสำคัญ: ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ/โรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา/สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18

ABSTRACT

The objective of the research is to study problems of and solutions to academic affairs in Banchangkarnchanakulwittaya School under the Secondary Educational Service Area Office 18. The population of the research was 92 administrators and teachers. The instrument was a questionnaire. The statistical analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, one-way ANOVA and least significant difference.

The results of this research were: 1. Problems of the development of academic affairs, the overall and individual aspects were at a moderate level. 2. The Comparison of problems divided by positions, the overall and individual differences were statistically insignificant. Excepted, the research of improving the quality of education, the development of medias, and innovation and technology for education. The difference was statistically significant at the .05 level and the Comparison of problems divided by experiences and the academic standings, the overall and individual aspects were statistically significantly different at the .05 level. 3. This research gives six guiding approaches for the development of academic administration.

Keyword: Problems and guided for the development of academic affairs, Banchangkarnchanakulwittaya School, Secondary Educational Service Area Office 18

บทนำ

รัฐบาลได้ให้ความสำคัญด้านการพัฒนาการศึกษาเรื่อยมาแม้การปฏิรูปการศึกษาในช่วงที่ผ่านมาได้ประสบผลสำเร็จด้านการปรับโครงสร้างหน่วยงานให้มีเอกภาพยิ่งขึ้น มีระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาที่ชัดเจน แต่การพัฒนาในมิติของคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานนับเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่ต้องดำเนินการเร่งด่วน โดยเฉพาะการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านความรู้ความสามารถในการอ่าน เขียน คิดคำนวณ และทักษะการคิดวิเคราะห์ นำไปสู่ความจำเป็นต้องพัฒนาครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา การปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรเทคนิควิธีการสื่อสารการเรียนการสอน ตลอดจนการปรับปรุงการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพมีการจัดโอกาสในการได้รับการศึกษาฟรี 15 ปี อย่างมีคุณภาพ รวมทั้งการเร่งรัดการลงทุนด้านการศึกษาและเรียนรู้อย่างมีบูรณาการในทุก ระดับการศึกษาโดยใช้โรงเรียนเป็นมาตรฐานที่ผ่านมาประเทศไทยประสบผลสำเร็จในการจัดการทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเข้าถึง ประชากรวัยเรียนอย่างน่าพอใจอย่างไรก็ตามยังมีปัญหาคุณภาพการศึกษาที่ต้องเร่งพัฒนาซึ่งยังมีโรงเรียนจำนวนมากไม่ผ่านการรับรองมาตรฐานชาดแคลนครูที่มีคุณภาพ และในด้านบริหารจัดการที่พบว่า ยังไม่มีการกระจายอำนาจสู่โรงเรียน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามเป้าหมาย รวมทั้งยังขาดการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการจากทุกภาคส่วนอย่างแท้จริง ซึ่งส่งผลให้ผลผลิตทางการศึกษามีคุณภาพต่ำ ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าร้อยละ 50 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18, 2557)

การบริหารจัดการเป็นภารกิจและหน้าที่ของผู้บริหารสถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้องในทุกระดับ ต้องมีหน้าที่อำนวยความสะดวก ส่งเสริมสนับสนุน ประสานงาน นิเทศ ควบคุม กำกับ ติดตาม แก้ไขพัฒนาการปรับปรุง การดำเนินงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ในระบบทั้ง การวางแผน การบริหารงานวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล การบริหารทั่วไปและงานอื่น ๆ ให้มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับนโยบายเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาตามบทบาทหน้าที่และตามทิศทางการส่งเสริมการเป็นนิติบุคคลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของรัฐ ได้จัดทำขอบข่ายภารกิจการบริหารและจัดการสถานศึกษาไว้ 4 ด้าน คือ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารทั่วไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, หน้า 34)

การบริหารงานวิชาการถือว่าเป็นหัวใจของการบริหารสถานศึกษาทั้งนี้เพราะจุดมุ่งหมายของสถานศึกษาก็คือ การจัดการศึกษา คุณภาพ และมาตรฐานของสถานศึกษา จึงอยู่ทางด้านวิชาการ (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2553, หน้า 7) ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิตโดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 4)

ในปีการศึกษา 2558 โรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 มีครูจำนวน 115 คน นักเรียน จำนวน 2,284 คน โดยรวมพบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ คือ ครูมีเทคนิคในการจัดการเรียนการสอนไม่หลากหลาย การจัดทำแผนการจัดการเรียนการสอนไม่เป็นปัจจุบัน ครูยังขาดความรู้ความเข้าใจในการวัดผลและประเมินผล การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษายังไม่สอดคล้องกับหลักสูตรท้องถิ่น การส่งเสริมครูให้มีความรู้ความสามารถในการทำวิจัยและผลิตสื่อนวัตกรรมน้อย ซึ่งส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปีการศึกษา 2557 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 รายวิชาภาษาอังกฤษ ลดลงร้อยละ 3.19 และ รายวิชาภาษาไทยลดลงร้อยละ 11.07 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 รายวิชาภาษาอังกฤษ ลดลงร้อยละ 2.25 และ รายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา ลดลงร้อยละ 10.19 (โรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา, 2558)

จากสภาพและปัญหาของโรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 เพื่อจะได้นำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนให้มีคุณภาพมากขึ้นไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงานและวิทยฐานะ

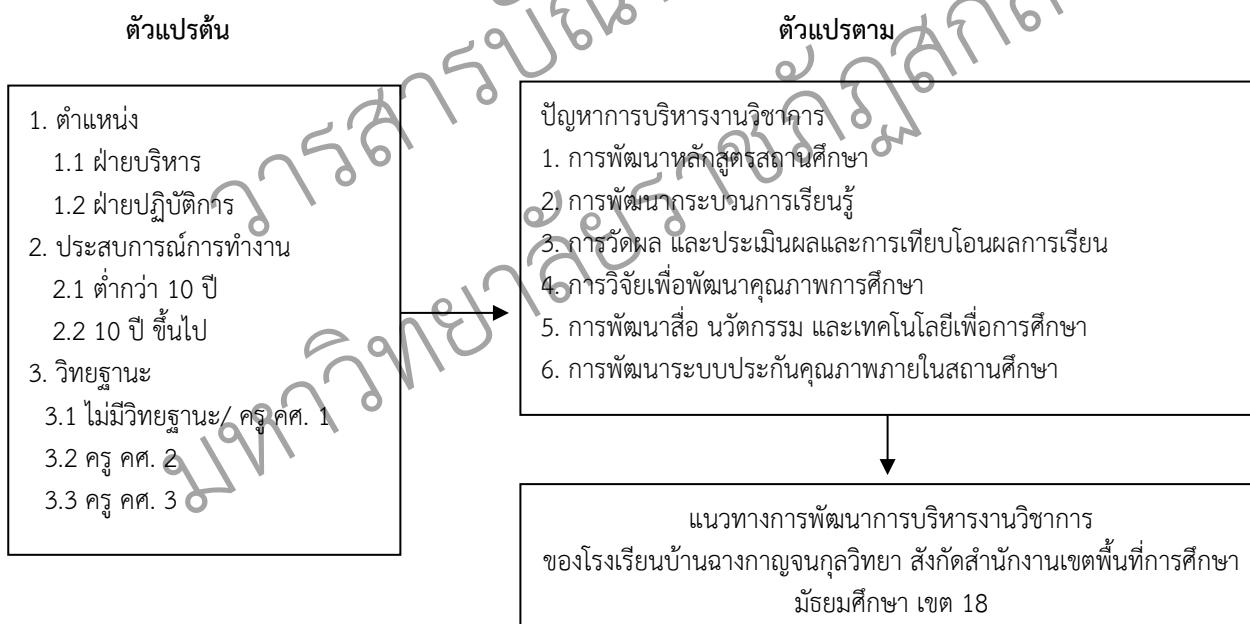
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษา ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 โดยใช้แนวคิดตามขอบข่ายของงานวิชาการของกระทรวงศึกษาธิการ (2546, หน้า 33) ซึ่งประกอบด้วย 12 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ 3) ด้านการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน 4) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 6) ด้านพัฒนาแหล่งเรียนรู้ 7) ด้านการนิเทศการศึกษา 8) ด้านการแนะแนวการศึกษา 9) ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา 10) ด้านการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน 11) ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการ กับสถานศึกษาและองค์กรอื่น 12) ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่น ที่จัดการศึกษา ซึ่งตามสภาพปัญหาของโรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา (2558) มีจำนวน 6 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้
3. ด้านการวัดผล และประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน
4. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
6. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

ซึ่งสามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษา ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 ตามขอบข่ายงานบริหารวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ (2546, หน้า 33) และตามสภาพปัญหาของโรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 (2558) มีจำนวน 6 ด้าน ประกอบด้วย 1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2. ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ 3. ด้านการวัดผล ประเมินผลและ

การเทียบโอนผลการเรียน 4. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา 6. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างาน และครูผู้สอน โรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 ปีการศึกษา 2558 ครูผู้สอนจำนวน 115 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้างาน และครูผู้สอน โรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 ปีการศึกษา 2558 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and. Morgan, 1970, p 607) จำนวน 92 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ 1. ตำแหน่งประกอบด้วย ฝ่ายบริหารและฝ่ายปฏิบัติการ 2. ประสบการณ์การทำงาน ประกอบด้วยต่ำกว่า 10 ปี และ 10 ปี ขึ้นไป 3. วิทยฐานะประกอบด้วยไม่มีวิทยฐานะ/ครู ค.ศ.1 ครู ค.ศ.2 และครู ค.ศ.3

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 มี 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ด้านการวัดผล และประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียนด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาและด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ(Checklists) แสดงสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ เกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา ใน 6 ด้าน จำนวนทั้งหมด 41 ข้อ ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับ แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ โดยเป็นแบบเลือกตอบ (Checklists) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบได้ 3 ตัวเลือก โดยแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.67-1.00 ค่าอำนาจจำแนก เท่ากับ .21-.94 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .96

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ 1. ขอหนังสือจากภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ไปขอความอนุเคราะห์ให้อำนาจการโรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล 2. ส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหาร หัวหน้างานและครูโรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย 3. เก็บแบบสอบถามคืน โดยผู้วิจัยไปรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเองได้รับแบบสอบถามคืน 92 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 นำไปตรวจสอบเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์ใช้วิเคราะห์ข้อมูลได้ทั้งหมด

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ ด้วยการคำนวณทางเครื่องคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป และสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) การทดสอบค่าที (t -test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และทดสอบรายคู่โดยใช้วิธี Least Significant Difference (LSD)

สรุปผลการวิจัย

ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18สรุปผลได้ดังนี้

1. ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีการศึกษาและด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 จำแนกตามตัวแปรอิสระ ดังนี้ 2.1 จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.2 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.3 จำแนกตามวิทยฐานะ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 สรุปได้ดังนี้

3.1 แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ข้อที่มีความถี่ร้อยละสูงสุดเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ผู้บริหารประชุมชี้แจงเกี่ยวกับหลักสูตรและการนำไปใช้ จัดให้ครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้และควรสร้างหลักสูตร/พัฒนา/ปรับปรุง/ให้เหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่น ตามลำดับ

3.2 แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ข้อที่มีความถี่ร้อยละสูงสุดเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญผู้บริหารควรเพิ่มการให้คำแนะนำในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แก่ครูและควรจัดอบรมการให้ความรู้เรื่องการนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชนท้องถิ่นมามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม ตามลำดับ

3.3 แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน ข้อที่มีความถี่ร้อยละสูงสุดเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ จัดให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างผู้บริหารโรงเรียนและครูเพื่อกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษาจัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนโดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง และควรส่งเสริมให้ครูพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน ตามลำดับ

3.4 แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ข้อที่มีความถี่ร้อยละสูงสุดเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ จัดให้มีการอบรมครูเกี่ยวกับการสร้างและการใช้นวัตกรรมด้วยวิธีที่หลากหลายผู้บริหารและครูควรให้ความสำคัญกับการวิจัยเพื่อพัฒนา และควรส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในแต่ละกลุ่มสาระตามลำดับ

3.5 แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการผลิตสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีการศึกษา ข้อที่มีความถี่ร้อยละสูงสุดเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ควรจัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาด้านวิชาการควรส่งเสริมให้ครูผลิต พัฒนาสื่อ และนวัตกรรมการเรียนการสอนและควรสนับสนุนงบประมาณในการจัดทำสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ตามลำดับ

3.6 แนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษา ข้อที่มีความถี่ร้อยละสูงสุดเรียงจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ผู้บริหารประชุมชี้แจงเกี่ยวกับการจัดทำระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ควรสร้างระบบ/พัฒนา/ปรับปรุง/ การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและควรสนับสนุนให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 อภิปรายผลดังนี้

1. ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ในการนำหลักสูตรไปใช้ไม่มีกรนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ประกอบในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนนั้นยังไม่ครอบคลุมเนื้อหาและยังไม่สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา ครูผู้สอนใช้วิธีการจัดการเรียนการสอนยังไม่หลากหลาย เนื่องจากขาดการสนับสนุนเรื่องการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีการศึกษา รวมทั้ง ผู้บริหารและครูผู้สอนไม่มีความรู้ ความเข้าใจในการทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอย่างลึกซึ้ง ทำให้ผู้บริหารไม่สามารถให้คำแนะนำและส่งเสริมให้ครูผู้สอนทำวิจัยได้ อีกทั้งครูผู้สอน ก็ยังทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนไม่ถูกต้องเท่าที่ควร

เมื่อพิจารณารายด้านมีประเด็นที่นำมาอภิปราย ดังนี้

1.1 ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ สามารถแก้ปัญหาที่เกิดจากการนำหลักสูตรไปใช้ กำหนดสัดส่วนการเรียนรู้ วิธีการเรียน เวลาเรียน ในการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ และมีการบริหารการใช้หลักสูตรอย่างเหมาะสม ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนมีการจัดทำหลักสูตร แต่ไม่ได้นำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารรวมทั้งครูผู้สอนยังไม่ค่อยมีความรู้ ความเข้าใจในการนำหลักสูตรสถานศึกษาและหลักสูตรแกนกลางไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน จึงส่งผลให้ไม่สามารถแก้ปัญหาที่เกิดจากการนำหลักสูตรไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ให้คำปรึกษาแก่ครูในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสอน ส่งเสริมให้ครูนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เครือข่าย ผู้ปกครอง ชุมชนท้องถิ่นมามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม และส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการเรียนรู้ ตามสาระการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสร้อยบุญ พานูรักษ์ (2556) ที่ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านแก่งวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว พบว่า ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง

1.3 ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ด้านการการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ กำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน จัดหาเอกสาร คู่มือ ระเบียบว่าด้วยการวัด ประเมินผลให้ครูได้ศึกษา และจัดทำแผนการวัดประเมินผลแต่ละรายวิชาตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เวทดาว วงศ์วรรณ (2558) ที่ศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอมะนัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอมะนังด้านการวัดผล ประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง

1.4 ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ สนับสนุนให้ครูมีการเผยแพร่ผลงานวิจัยติดตามประเมินผลงานด้านวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และส่งเสริมให้ครูที่มีความรู้ ความสามารถด้านการวิจัย เป็นครูพี่เลี้ยงในการทำวิจัยครูคนอื่น ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกสร ใจชื่น (2551) ที่ศึกษาปัญหาการบริหารวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2 พบว่า ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

1.5 ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีการศึกษา โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ติดตามประเมินผลการพัฒนาและการใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในการจัดตั้งศูนย์บริการ สื่อการเรียนรู้และศึกษาวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อ และเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกสร ใจชื่น (2551) ที่ศึกษาปัญหาการบริหารวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2 พบว่า ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีการศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

1.6 ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ติดตามตรวจสอบและประเมินผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาและจัดระบบสารสนเทศที่มีข้อมูลเพียงพอต่อการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรพรรณ คำแก้ว (2555) ที่ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอมะนังนครราชสีมา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18

2.1 การเปรียบเทียบตามตำแหน่ง โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าไม่ว่าจะอยู่ในตำแหน่ง ฝ่ายบริหารหรือฝ่ายปฏิบัติการก็จะมีปัญหาในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียนและการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เช่นกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สรัญญา สุขอุดม (2558) ที่ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตถิ่นวีรชน จังหวัดสิงห์บุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 พบว่า ปัญหาและแนวทางการพัฒนางานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตถิ่นวีรชน จังหวัดสิงห์บุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 จำแนกตามตำแหน่งแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยฝ่ายปฏิบัติการ มีปัญหามากกว่าฝ่ายบริหาร ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ฝ่ายปฏิบัติการ นั้นเป็นผู้ที่ใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนและเป็นผู้จัดทำงานวิจัยและยังไม่มีความรู้ความเข้าใจในการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างเพียงพอ จึงพบปัญหามากกว่าฝ่ายบริหาร

2.2 การเปรียบเทียบ ตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวมและรายด้าน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ โดยครูที่มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 10 ปี มีปัญหาการดำเนินงานทางวิชาการมากกว่าครูที่มีประสบการณ์การทำงาน 10 ปี ขึ้นไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงาน 10 ปี ขึ้นไปนั้น ย่อมเป็นผู้ที่มีความเข้าใจและมีความสามารถในการบริหารและดำเนินงานวิชาการ ซึ่งอาจจะได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถและทักษะกระบวนการในการบริหาร จึงเกิดความเข้าใจและมองปัญหาได้อย่างชัดเจนถูกต้องส่วนผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 10 ปี อาจจะยังไม่มีความรู้ ความสามารถในการด้านวิชาการเท่าที่ควรและยังไม่ได้รับมอบหมายให้ทำงานด้านวิชาการมากพอที่จะเข้าใจปัญหาต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นระหว่างการทำงานจึงไม่สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ดีเท่าที่ควร สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประยุทธ์ บรรจงกาล (2546) ที่ได้ศึกษาสภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาถึงอำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี พบว่า สภาพปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาอำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามประสบการณ์การทำงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.3 การเปรียบเทียบตามวิทยฐานะ โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีวิทยฐานะต่างกันนั้น มีความเชี่ยวชาญในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูที่ยังไม่มีวิทยฐานะ/ครู ค.ศ.1 และครู ค.ศ.2 มีความเชี่ยวชาญด้านการปฏิบัติงานน้อยกว่า ครู ค.ศ.3 จึงส่งผลให้ครูที่ยังไม่มีวิทยฐานะ/ครู ค.ศ.1 และครู ค.ศ.2 พบปัญหาในการปฏิบัติงานมากกว่า สอดคล้องผลการวิจัยของ ศุภนันท์ ทันทภิรมย์ (2555) ที่ได้ศึกษา การวิเคราะห์ความแตกต่างในคุณลักษณะของครูที่มีวิทยฐานะแตกต่างกัน จำแนกวิทยฐานะของครู 4 ประเภท พบว่า โดยรวมและรายด้านต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. แนวทางพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18

3.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ได้เสนอแนวทางการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาว่า ผู้บริหารควรจะมีการประชุมชี้แจงเกี่ยวกับหลักสูตรและการนำไปใช้และมีการ จัดให้ครูได้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ จัดให้ครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรการนำไปใช้และควรมีการสร้างหลักสูตร/พัฒนา/ปรับปรุง/หลักสูตร ให้เหมาะสมกับความต้องการของท้องถิ่นและชุมชนสอดคล้องกับงานวิจัยของ สรัญญา สุขอุดม (2558, หน้า 85) พบแนวทางการพัฒนาว่า ควรจัดอบรมครู ให้มีความรู้ความเข้าใจในการวิเคราะห์หลักสูตรอย่างถูกต้อง ประเมินและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาโดยบุคลากรในสถานศึกษา ร่วมกับบุคลากรภายนอกสถานศึกษาและนิเทศ ติดตาม การนำหลักสูตรไปใช้ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

3.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ได้เสนอแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ว่า ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้สามารถเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากที่สุดโดยที่ครูผู้สอนคอยเป็นผู้ชี้แนะให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียน และผู้บริหารควรมีการเพิ่มการให้คำแนะนำในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แก่ครูอยู่อย่างสม่ำเสมอ และผู้บริหารควรมีการจัดการอบรมให้ความรู้เรื่องการนำภูมิปัญญาท้องถิ่น เครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชนท้องถิ่นมามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม หรือจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสนา สีสุน (2551, หน้า 85) พบแนวทางการพัฒนาว่า ครูผู้สอนต้องศึกษาหาความรู้และทักษะเพิ่มเติมเกี่ยวกับเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ เนื้อหา เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและสภาพความเป็นอยู่ของผู้เรียนสนองตอบความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน ดังนั้นสถานศึกษาควรจัดให้มีการอบรม ส่งเสริมครูผู้สอนในเรื่องเทคนิคการสอน เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถจัดกระบวนการเรียนรู้ตามกระบวนการดำเนินงานและเจตนารมณ์ของหลักสูตร

3.3 ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียนได้เสนอแนวทางพัฒนาด้านวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน ว่า ผู้บริหารควรจัดให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างผู้บริหารโรงเรียนและครูเพื่อกำหนดระเบียบแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษาจัดให้มีการอบรมเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนโดยเน้นการประเมินตามสภาพจริงของผู้เรียน รวมถึงควรมีการส่งเสริมให้ครูพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐานซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสกวเดือน สอนง่าย (2557, หน้า 103) พบแนวทางการพัฒนาว่า โรงเรียนควรเชิญศึกษานิเทศก์หรือผู้เชี่ยวชาญในด้านวัดผล ประเมินผล มาให้ความรู้กับครูในโรงเรียนเพื่อกำหนดการวัดผลประเมินผลให้ตรงกับหลักสูตร และสร้างเครื่องมือให้มีความมาตรฐานเพื่อให้เป็นแนวทางเดียวกันทั้งโรงเรียนและสามารถนำไปใช้ได้เหมาะสม ตรงตามความสามารถของผู้เรียน

3.4 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ได้เสนอแนวทางพัฒนาการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้องจัดให้มีการอบรมครูเกี่ยวกับการสร้างและการใช้วัตรกรรมทางการศึกษาด้วยวิธีที่หลากหลาย และผู้บริหารและครูควรให้ความสำคัญกับการวิจัยเพื่อพัฒนา รวมถึงควรส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้อยู่ในแต่ละกลุ่มสาระเรียนรู้ดังเช่น หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดแนวทางในการพัฒนา ศักยภาพ ให้ครูมีความเป็นผู้นำทางวิชาการปฏิบัติหน้าที่โดยใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อยู่ให้ครูสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และให้สามารถศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้อย่างสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ แคทรียา แสงดาวเทียน (2558) พบแนวทางการพัฒนาว่า โรงเรียนควรจัดอบรมครูเกี่ยวกับการสร้างและการใช้วัตรกรรมด้วยวิธีการที่หลากหลายและส่งเสริมให้ความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนมีการนิเทศและติดตามเพื่อรับทราบปัญหา ข้อบกพร่อง จุดเด่น จุดด้อย ส่งเสริมให้ครูผู้สอนที่มีความรู้ความสามารถในด้านการวิจัยในชั้นเรียนเป็นครูพี่เลี้ยงในการทำวิจัยของครูผู้สอน

3.5 ด้านการผลิตสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีการศึกษาได้เสนอแนวทางการผลิตสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีการศึกษา ว่าผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดหาสื่อ และเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาการบริหารงานด้านวิชาการ และควรมีการส่งเสริมให้ครูได้ใช้ความสามารถในการผลิต พัฒนาสื่อ และนวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อนำมาพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนของครู และผู้บริหารก็ควรควรสนับสนุน จัดหาทุนหรืองบประมาณในการจัดทำสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ธนกร แนวน้ำพอง (2552) ที่ศึกษา ปัญหาและแนวทางแก้ไข การปฏิบัติงานวิชาการของครูระดับประถมศึกษาในเขตอำเภอท่าคันโท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 พบว่า แนวทางแก้ไขปัญหาด้านสื่อการเรียนการสอน คือโรงเรียนควรจัดหาสื่อและเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ครูพัฒนาสื่อ และสนับสนุนงบประมาณในการจัดทำสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอย่างสม่ำเสมอ

3.6 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ได้เสนอแนวทางพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ว่า ผู้บริหารควรมีการประชุมชี้แจงเกี่ยวกับการจัดทำระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ควรสร้างระบบ/พัฒนา/ปรับปรุง/การประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษา และควรสนับสนุนให้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ สรัญญา สุขอุดม (2558, หน้า 87) พบแนวทางในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ว่าโรงเรียนดำเนินการให้ครอบคลุมระบบประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ส่งเสริมให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนและกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพภายในและส่งเสริมให้บุคลากรได้เข้ารับการฝึกอบรม สัมมนาต่าง ๆ ทั้งนี้เพราะต้องมีผู้บริหารกำกับติดตามตรวจสอบอย่างต่อเนื่อง โดยคณะครูมีส่วนร่วมในการวางแผนทำงานด้วยกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตร ผู้บริหารโรงเรียนควรศึกษาและหาวิธีการแก้ปัญหาที่เกิดจากการนำหลักสูตรไปใช้ในการเรียนการสอนร่วมกับครูผู้สอนและประชุมชี้แจงให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในการนำหลักสูตรไปใช้ให้เหมาะสมและสามารถแก้ปัญหาที่เกิดจากการนำหลักสูตรไปใช้เองได้

1.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ผู้บริหารควรศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม เพื่อให้มีความเข้าใจที่ชัดเจน ควรให้คำปรึกษาแก่ครูในการจัดการเรียนการสอน และผู้บริหารควรจัดสรรเวลาและวางแผนในการให้คำปรึกษาแก่ครูผู้สอนที่มีปัญหาในการจัดการเรียนการสอน

1.3 ด้านการวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียนโรงเรียนควรมีการกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียนผู้บริหารและครูผู้สอนจึงต้องร่วมมือกันกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน ให้มีความเป็นระเบียบและชัดเจนมากขึ้นพร้อมทั้งส่งเสริมให้ครูรู้ระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน

1.4 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูมีการเผยแพร่ผลงานวิจัย ดังนั้น ผู้บริหารควรศึกษา ค้นคว้าการทำวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา และชี้แนะแนวทางในการทำวิจัยเพื่อให้ครูผู้สอนจัดทำวิจัยและเผยแพร่ผลงานวิจัยให้มากขึ้น

1.5 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีการศึกษา ผู้บริหารควรติดตามประเมินผลการพัฒนาและการใช้สื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และควรมีการแนะนำ ครูผู้สอนในการใช้สื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนและควรสนับสนุนงบประมาณในการจัดทำสื่อและนวัตกรรมที่เพียงพอ

1.6 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ผู้บริหารควรมีการวางแผนกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาให้มีความชัดเจน โดยแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและครอบคลุม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 18 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาและด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีวิทยฐานะ ค.ศ. 3 โดยวิจัยเชิงคุณภาพ

2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านฉางกาญจนกุลวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 10 ปี

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545.

กรุงเทพฯ: ครูสภา.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กึกก้อง ดวงชนะ. (2549). สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาลพบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. ลพบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.

เกรียงไกร ปิธีธรรมมิ่ง. (2551). ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาลมิตรสัมพันธ์วิทยา จังหวัดสระแก้ว ตามทัศนะของนักเรียน. งานนิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

เกสร ใจชื่น. (2551). ปัญหาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2. งานนิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

แคทรียา แสงดาวเทียน. (2558). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองเขต 1. งานนิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

ธนกร แนวน้ำพอง. (2552). ปัญหาและแนวทางแก้ไข การปฏิบัติงานวิชาการของครูระดับประถมศึกษาโรงเรียนในเขตอำเภอท่าคันโท สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2. งานนิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553). การบริหารวิชาการ. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.

ประยุทธ บรรจงกาล. (2546). ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอำนาจเจริญ. งานนิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

พชรพร คำเก่ง. (2555). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอเมืองนครราชสีมา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองเขต 1. งานนิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

แววดาว วงศ์วรรณ. (2558). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา อำเภอเมือง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองเขต 2. งานนิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

ศุภนันท์ ทันทภิรมย์. (2555). การวิเคราะห์ความแตกต่างในคุณลักษณะของครูที่มีวิทยฐานะต่างกัน. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

สกาเตือน สอนง่าย. (2557). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนคลองบางแก้ว สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยองเขต 2. งานนิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

- สร้อยญา พานูรักษ์. (2556). การศึกษาปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนบ้านแก้งวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสระแก้ว. งานนิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สร้อยญา อุดมสุข. (2558). ปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา สหวิทยาเขตถิ่นวีรชนจังหวัดสิงห์บุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5. งานนิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2550). แนวทางการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาให้คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาตามกฎหมายกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารจัดการศึกษา พ.ศ.2550. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18. (2557). แผนปฏิบัติการประจำปี 2557. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 18, ระยอง.
- เสาวลักษณ์ สงวนไพร. (2551). ปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลนครสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ. งานนิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อธิป อังคสุทธิพงษ์. (2545). สมรรถภาพทางการนิเทศของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อดิพงษ์ วงษ์ชลชัยกุล. (2549). สภาพปัญหาและแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1. งานนิพนธ์ กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activating. *Journal of Education and Psychological Measurement*, 3(3), 607-610.